

Първо действие, пета картина.

4

Капулетти. —

Не, остави го, скъпи братовчедо,
 държи се той като достоен гост;
 и в същност, във Верона е известен,
 като приеман, нестел благородник.
 Травът ва ми дадат, не бих повервал,
 че е дошъл за свата в моя дом.
 И ти внимание не му обръщай!
 И претани да вдигаш само брава!
 Биди верлив, недей се толкоз изгъщи —
 за празник не приема моя вид!

Тибалт. —

Принимаш, щом дошъл е тук подлец!
 Как мога да търпя?

Капулетти. —

Ще те накарам
 да ми покажеш, може ли! — Судаш ли не ти?
 Стопанин кой е тук? Ти или аз?
 Не можеш да търпиш — тогаз, за бога,
 веред гостимте ли ще избухне бунт!
 Тилалт му ще се чуе. А ми ще видиш!

Тибалт. —

Не е ли срамно, буйно?

Капулетти. —

Стира, стира!
 Хяпака безрамен! — Нема що да каже!
 Играта ще те срува много скъпо. —
 Отлично казано! — Какъв негодник!
 Стой мирек, се — О, дайте светилка!
 Ще те смиря! — По-весело, другари!